

Ластовичкытѣ.

Я погледай на горѣ, чедо мое, казалъ еднѣжъ на малечкый Пенча баща му; видишь ли тамъ горѣ, онѣзи птичи гнѣздца, надъ прозорцытѣ подѣ стрѣхжтѣ? Видишь ли какъ едни едва що захванжты, само що прилѣпено о стѣнжтѣ нѣколко калець; другы до половинѣ искараны; а нѣкои съвсѣмъ готовы и тѣки и чисты, съ единѣ малѣкъ отворѣ, прѣзъ който птичкытѣ ще ся вмѣкватъ вѣтрѣ и прѣзъ който ще исвврѣкватъ на вѣнѣ?

Това сѣ гнѣздата на ластовичкытѣ, и ето ты видишь ступанытѣ имѣ. Гледай гы какъ вврѣкатъ тѣ неуморно на самѣ на татакѣ, приносятъ въ уста глиня и земля и даватъ формѣ на работжтѣ си, като слагатъ и исправятъ всичко както искатъ съ малкытѣ си клюновце (джончицы) и крачица! Тѣзи гнѣзда сѣ твѣрдѣ тѣки и здравы, като стѣна отъ глиня (каль), а изъ вѣтрѣ сѣ посланы съ пухъ и перя, за да бѣде мекко на малешковцытѣ птенчугы и да лежатъ на топлечко.

Ластовичкытѣ ся хранятъ съ разны мушицы, и съ другы бубулечкы и всякога си правятъ гнѣздата въ градищата и въ селата около къщата. Хората гы не бутатъ: освѣнѣ нѣкои немирны и неразбраны хлапета, които замѣрятъ и развалятъ гнѣздата имѣ; но азъ вѣрвамъ че ты никога нѣма да направишь таквозъ бесчиніе. Тѣзи птички, сыне, сѣ повече полезны нежели вѣрдителны, и всякой разуменъ человекъ, и всяко мирно дѣте обыча да гы гледа какъ живѣжтѣ тѣ, и да гы слуша какъ пѣжтѣ.

Тѣ ся разбуждатъ сутринѣ на раниня, щомъ земе да ся съзорява, та запѣватъ; цѣртятъ тѣ и човеркатъ прѣдъ прозорцытѣ, когато ты лежишь еще на постелжжтѣ си, а като съмне, тѣ цѣль день не складатъ крылѣ, все вврѣкатъ та дируютъ хранѣ за себе си и за дѣцата си.

Я погледай, какъ бѣрзо лѣтятъ тѣ и ся носятъ по вѣздухѣтѣ, та гонятъ и прѣслѣждатъ хыщжтѣ си, т. е. хранжтѣ си—мушицы-тѣ. Като наловятъ нѣколко мухы, тѣ тозъ часъ, бѣрзомъ назадъ че въ гнѣздцата си, вмѣкватъ ся прѣзъ онуй отвореното мѣстце и хранятъ маленкытѣ си пиленца, като турятъ хранжтѣ въ устата имѣ.